

La tribuna

Deixar governar

És hora de deixar que els que han adquirit i acceptat el dret i repte de governar, puguin governar

ANTONI
Pol

El resultat de les eleccions generals passades, tot i no satisfer, potser, alguns, va reflectir clarament la voluntat d'un canvi i la voluntat de continuar no volent majories absolutes, tal com ja s'havia manifestat en les eleccions precedents. No cal entrar en el perquè de la voluntat de canvi, que reflecteix una clara insatisfacció amb les forces que havien merescut, durant 12 anys, la confiança del poble andorrà.

LA DESCONFIANÇA dels electors de cara a majories absolutes no és fortuïta. Sobretot quan no s'ha fet el que s'havia de fer i quan hom s'ha adonat que no se sabia que s'havia de fer. Immersos en la doble crisi actual, la global i la pròpia andorrana, la majoria del poble continua pensant que no hi ha cap grup polític que sàpiga bé cap a on s'ha d'anar, que cal fer i com es pot sortir de la situació, ja que cap dels grups ha sabut obtenir la majoria absoluta. Els resultats electorals han determinat molt clarament, a més de la voluntat popular expressada d'obligar a parlamentar als polítics elegits, on només un dels grups ha d'estar obligadament al Govern i per tant ha merescut la confiança de governar, en solitari, en coalició o en concertació nacional, com li plagui en alguna d'aquestes tres fórmules possibles. En acceptar el resultat electoral, que tots hem acceptat, és hora de deixar que

els que han adquirit i acceptat el dret i repte de governar puguin governar i la resta deixem governar (polítics i ciutadans) perquè finalment només hi ha un poble i només hi pot haver un Govern.

Avui hi ha prou problemes perquè tot el país treballi plegat per resoldre'ls, cadascú des del lloc en què li ha tocat. La funció de l'oposició, que èticament estan cridats a fer els elegits que no han rebut l'encàrrec de governar, és d'oposar-se, sí, però lleialment, amb propostes alternatives que posin de relleu el seu model de país i el programa amb què es van presentar. Evidentment, si les seves propostes són semblants a les del

Enmig de la crisi global i andorrana, la majoria pensa que no hi ha cap grup polític que sàpiga bé cap a on s'ha d'anar

grup que ha de governar, podran ser admeses en tot o en part, en canvi, si són contradictòries no ho seran, ni ho poden, ni ho han de ser, perquè no els toca en principi (i ningú s'ha d'escandalitzar). Arribats a aquesta situació, només hi ha dues sortides: la de l'enfrontament, el bloqueig

per perdre el temps i el no, per un costat o bé la de deixar governar i per tant la de l'abstenció o el suport mínim i simbòlic. Aturar o frenar el vehicle que té la responsabilitat de conduir el país cap al futur, amb tots els reptes que hi ha pendents de resoldre i els que s'estan preparant, és propi d'irresponsables.

CADASCÚ ha de ser conscient del seu rol i el paper que li ha tocat. N'hi ha uns que han guanyat i tenen el 50% de representació popular i han de poder fer funcionar el parlament i dotar el Govern dels instruments que necessita per governar. I els que tenen el 42,9% o el

7,1%, la missió i la seva responsabilitat és una altra i mai la de bloquejar. L'alternança política és una realitat inevitable i fins i tot es diu que higiènicament saludable. Els que sostenen els grups que avui es troben a l'oposició han estat, amb altres noms, governant en altres temps.

Si dels que han de governar, amb el legítim dret a equivocar-se que tenen com tots els que abans els han precedit, el país n'espera una conducció encertada, sàvia i prudent, que ens tregui d'on hem anat a parar, dels que han de fer oposició se n'espera la maduresa per haver ja governat i la lleialtat política necessària per fer anar endavant el país o deixar-lo fer anar endavant seguint el lema nacional: la unió fa la força.

Si les formes han de continuar sent tant poc atractives per a la ciutadania, que no mostren que el país té uns dirigents que saben treballar plegats i amb un saber fer que els honora, almenys que en el contínuu siguin positives i resolguin i evitin problemes col·lectius, que cadascú ja en té prou amb els propis.

No és demanar tant ni és tant difícil deixar governar, no bloquejant i sabent donar i acceptar suport en bé del país, per tal que al final de la legislatura els programes polítics s'hagin complert respectivament com a mínim en el seu 7,1%, 42,9% i el 50%. No es demanar tant que es deixi fer feina, és a dir, servir al país, als que en són els primers responsables. Tots els elegits tenen, no solament un deure amb els seus electors, sinó també amb tots els ciutadans i per sobre de tot amb un país que es diu Andorra. ■

Arquitecte.
redaccio@andorra.elperiodico.com